

Jackbia

De belevissen van Jack Kutterson

Preview

De Kutterson serie

Tower Bridge

Jackbia

Lorils Last Apollo

Het Mobitel Mysterie

De Verborgen Kluis

Preview

Jackbia

Wesley Janse

De belevenissen van Jack Kutterson

Preview

Thriller

Gelijkenissen met bestaande personen berusten op toeval, dit boek berust op fictie. Dit boek probeert Londen zo nauwkeurig mogelijk weer te geven, dit is echter niet altijd mogelijk. Omschrijvingen van adressen in het boek kunnen verschillen van het werkelijke uiterlijk te Londen. Dit boek is fictie.

Eerste druk, 2014

Wesley Janse

Jackbia (Extended Edition)

© 2014, Wesley Janse

Uitgegeven in eigen beheer bij Peleman Industries NV (Shop My Books)

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Omslagontwerp en lay-out door Wesley Janse, achtergrondafbeelding via <http://www.desktopwallpapers4.me/3d/metallic-cubes-11245/>

Preview

Preview

Inhoudsopgave

1. Opname	9
2. Kansspel	21
3. Relatie of relatie	29
4. Container	36
5. Vrije mening	42
6. Op bezoek	48
7. Postvak-in	68
8. Vloeipapier	87
9. Overdruk	99
10. Blauwe capsules	118
11. Kakuro	140
12. Leicester Square	155
13. Eigenbelang	165
14. Verdoofd	179
15. De poort	181
16. Evenwicht	197
17. Hiërarchie	210
18. Misleiding	229
19. Diepe duik	246
20. Het pokerclubke	248
21. Epiloog	254

Preview

7 December - vrijdag

1. Opname

Het was 7 december, de hemelsblauwe lucht zat verstoppt achter een kudde witte schapenwolken die zich bijna onmerkbaar aan het samenvoegen waren tot één grote, torenhoge wolkenflat die tot aan een donkere, grijze luchtlaag zou kunnen reiken. Je had geen bril nodig om het fenomeen waar te kunnen nemen. Je kon de wolken zo zien stijgen tot ongekende hoogtes. Jack had een eersterangs plaats, vlak onder de steeds dikker wordende wolkenmassa, wachtend in een auto terwijl hij een andere auto in het oog hield.

De wolken hadden de grijze lucht bereikt en vormden nu één groot geheel. De cumuluswolk was verdwenen. Er hing enkel nog één grote, samengevoegde wolk. In de verte kon je de donder al horen brullen nadat een bliksem uit de onstabiele lucht was ontsnapt. De helderblauwe lucht was verdwenen en had plaats gemaakt voor een licht grijs dat een hels onweer aankondigde dat een aantal kilometers verder in de maak was. Over enkele minuten zou het gevaarte zonder twijfel over Londen razen.

‘Jack?’ klonk er door het kleine luidsprekertje dat Jack in zijn oor droeg en voor de buitenwereld zo goed als onzichtbaar was.

‘Aanwezig,’ antwoordde Jack stabiel.

‘Ben je er klaar voor?’

‘Helemaal. Nu moeten we alleen maar wachten totdat ze komen opdagen, al denk ik dat we zo dadelijk eerst nog een andere soort obstakel moeten overwinnen.’

‘Ja, de lucht ziet er nu niet bepaald gezellig uit. Ik denk dat men daar boven een serieus feest aan het bouwen is.’

‘Waarschijnlijk, en wij zijn alweer niet uitgenodigd.’

‘Het is altijd hetzelfde liedje, nietwaar?’

‘Zeg dat wel, maar nu moeten we eerst die bende arresteren.’

‘Dat is geen slecht idee.’

Ondertussen had de klok half vier geslagen, het onweer dat boven Jack hing was ten volle losgebarsten. Het regende pijpenstelen, echt een type weer waarin je geen enkele hond zou uitlaten. Het bliksemde zelfs zo fel dat de flitser op je fototoestel overbodig zou zijn mocht je nu een foto willen nemen, en als je een horrorfilm aan het kijken was, dan kwamen de akelige geluiden niet enkel uit de luidsprekers van je televisie, maar evenzeer uit de muren en ramen, alsof je een *perperdure surround* installatie had geïnstalleerd.

In de zaak die Jack op dit moment onder zijn vleugels had genomen, ging het allemaal niet zo snel. Ze zaten ondertussen al meer dan twee uur te wachten, maar de individuen op wie ze wachtten waren nog steeds niet komen opdagen. Julien en zijn compagnon zaten net als Jack nog steeds te wachten, maar waar Jack comfortabel in een bordeaux rode Audi te wachten zat op een teken van zijn slachtoffers, moest Julien genoeg nemen met een groene Citroën C4. Niet dat hij te klagen had over het comfort.

‘Jack, er is nog altijd niets gebeurd, en het is ondertussen al vijf uur,’ kraakte er door het oortje.

‘Ik weet het, maar we blijven hier,’ gebood Jack.

‘Ik denk niet dat die benden nog gaat komen vandaag, maar als dat is wat je wilt.’ Julien lastte een korte pauze in. ‘Heb je al eens naar de lucht gekeken, die is niet van plan om het het eerste half uur rustiger aan te doen. Ik denk zelfs dat het nog maar een begin is, van een hele reeks opeenvolgende onweders.’

‘Je hebt misschien wel gelijk,’ gaf Jack toe. ‘We kunnen misschien beter terugkomen als het beter weer is.’

‘Dat denk ik ook.’

‘Over en uit.’

Jack startte de motor die gevoed werd met diesel. Hij draaide het contact van de wagen rustig om en hoorde de motor enkele milliseconden later aanslaan. De verschillende mechanische onderdelen begonnen te draaien en Jack drukte rustig het gaspedaal in terwijl hij de koppeling liet opkomen. Maar de auto bleef koppig staan op de plaats waar hij al een hele tijd stond.

‘Wat is me dat nu weer?’ Jack klonk verrast. ‘Die auto wilt niet vertrekken!’

Jack draaide het contact af, wachtte eventjes en draaide de sleutel daarna opnieuw om.

‘Hopelijk rolt hij nu,’ mompelde hij.

De motor doorliep opnieuw dezelfde procedure als daarnet, maar nadat Jack de koppeling en gas bediende zoals hij al jaren deed, kwam er nog steeds geen beweging in de wagen.

‘Wel sapperdepiepies! Er is precies iets wat mijn auto tegenhoudt om te vertrekken.’

Jack keek even rond in de auto en ontdekte zijn eigen stommititeit.

‘Verdorie, de handrem stond nog op.’

Jack liet de handrem zakken en probeerde het een derde keer. Nu kon de auto eindelijk vertrekken.

Maar nog geen zeven seconden nadat de wagen in beweging was gekomen, doken er twee gemaskerde mannen op van achter Jacks wagen. Ze liepen naar de voorste deuren van de wagen en trokken de deuren van de bordeaux rode Audi open, maar deze weigerden om